Európai Ombudsman

Ezt az oldalt gépi fordítással [Link] *fordították le. A gépi fordításokban előfordulhatnak az egyértelműséget és a pontosságot potenciálisan csökkentő hibák; az ombudsman nem vállal felelősséget az esetleges eltérésekért. A legmegbízhatóbb és jogilag korrekt tájékoztatásért olvassa el a fenti linken található, angol nyelvű forrásverziót. Bővebb információért tekintse meg* nyelvi és fordítási politikánkat [Link].

Dokumentumokhoz való hozzáférés iránti kérelem kezelésével kapcsolatos késedelmek - 1010/2008/(AL)DK. sz. ügyben hozott határozata

Határozat
Ügy 1010/2008/(AL)DK - **Vizsgálat megindítása** 29/04/2008 - **Határozat** 02/12/2009

2007 szeptemberében a panaszos kérelmet nyújtott be az Európai Bizottság dokumentumaihoz való hozzáférés iránt az Európai Parlament, a Tanács és a Bizottság dokumentumaihoz való nyilvános hozzáférésről szóló 1049/2001 számú rendeletnek megfelelően. 2008. március 4-én a Bizottság válaszában részleges hozzáférést engedélyezett a kért dokumentumokhoz.

A panaszos az ombudsmanhoz fordult panasszal a Bizottság állítólagos mulasztása miatt a dokumentumokhoz való hozzáférésre irányuló kérelmének megfelelő kezelésére és az arra adott válaszra vonatkozóan. A kérelmező panaszt nyújtott be, különös tekintettel a Bizottság túlzott és indokolatlan késedelmével kapcsolatban a kérelem kezelésére vonatkozóan.

Az ombudsman határozatában megállapított számos, a Bizottság által elkövetett hiányosságot a panaszos dokumentumokhoz való hozzáférésre vonatkozó kérelmének kezelésével kapcsolatban. Ezek a hiányosságok a kérelem feljegyzésével, az alkalmazható határidők teljesítésével és a határidők meghosszabbításának indokolásával kapcsolatosak.

Ugyanakkor az ombudsman megjegyezte, hogy hasonló hiányosságok merültek fel a 3697/2006/PB ügyben is, és abban az esetben a Bizottság pozitívan reagált az ombudsman kritikai és egyéb megjegyzéseire. Valójában a Bizottság kijelentette, hogy a dokumentumokhoz való hozzáférés iránti kérelmek rendszerint kézhezvételkor vagy a kézhezvételt követő első munkanapon kerülnek bejegyzésre, és késedelmes bejegyzés csak különleges körülmények között következhet be. Jóváhagyta továbbá, hogy amennyiben a kérelmezőt értesíteni kell az eredeti határidő meghosszabbításáról, a Bizottságnak ezt az érvényes határidő lejárta előtt kell megtennie. Azt is elismerte, hogy a határidők meghosszabbítását részletesen meg kell indokolni.

Tekintettel ezekre a kijelentésekre, valamint arra a tényre, hogy a jelen panaszban feltárt hiányosságokat későbbre keltezték, az ombudsman nem tartotta szükségesnek kritikai megjegyzés megfogalmazását.

A Bizottság lényegi határozatára tekintettel, amely szerint nem biztosít teljes hozzáférést az érintett dokumentumokhoz, az ombudsman véleménye szerint az intézmény helyesen alkalmazta az 1049/2001 rendelet megfelelő, a harmadik féllel való egyeztetésre, valamint a nemzetközi kapcsolatok tekintetében a közérdek védelmére vonatkozó rendelkezéseit.

A PANASZ HÁTTERÉRŐL

1. Az Ignalina Nemzetközi Leszerelési Támogatási Alapot (IIDSF) 2000-ben hozták létre a litvániai Ignalina atomerőmű leszerelésének támogatására. Az IIDSF igazgatását az Európai Újjáépítési és Fejlesztési Bank (EBRD) bízta meg. Az Európai Bizottság 14 kétoldalú adományozó országgal együtt nyújtott kezdeti hozzájárulást az IIDSF-hez. Litvánia uniós csatlakozása előtt a PHARE program keretében forrásokat bocsátottak rendelkezésre. A csatlakozást követően a csatlakozási szerződés 4. jegyzőkönyvében létrehozott új program, az Ignalina program révén sokkal több forrás állt rendelkezésre.

2. A költségvetési rendelet [1] értelmében a „közös irányítás" kifejezés egy olyan megállapodás kifejezése, amelynek értelmében a közösségi költségvetésből nemzetközi szervezetek által kezelt, több adományozóból származó alapokhoz járulnak hozzá. A közös irányítás általában akkor jön létre, ha a támogatást harmadik országoknak nyújtják. A Bizottság Litvánia uniós csatlakozása és az Ignalina-program létrehozása után is folytatta hozzájárulását az IIDSF-hez. A 2007–2013 közötti időszakra szóló pénzügyi tervnek megfelelően továbbra is hozzá fog járulni az IIDSF-hez. Közös irányítás esetén a Bizottság köteles „hozzájárulási megállapodást" aláírni az érintett nemzetközi szervezettel. E megállapodás célja annak biztosítása, hogy a közösségi követelmények a költségvetési rendelet átláthatóságra, a hatékony és eredményes pénzgazdálkodás elvére, az intézkedések támogathatóságára és a részvételre, a közösségi finanszírozás felhasználásának láthatóságára és a Számvevőszékhez való hozzáférésre vonatkozó rendelkezéseivel összhangban teljesüljenek. A hozzájárulási megállapodás meghatározza a program kulcsfontosságú elemeit, például a projektek kiválasztását, a pályázati megállapodásokat, az alkalmazandó jogi keretet, a projekt kedvezményezettjeinek kötelezettségeit, valamint a Bizottság és a jelen esetben az EBRD közötti kapcsolatot. Nemzeti szinten Litvániának keretmegállapodást kellett aláírnia az EBRD-vel az IIDSF finanszírozásához való hozzáférés érdekében. Egy közvetítő szervezet részvétele az EU-n belüli közösségi program közös irányításában azt jelenti, hogy a Bizottság és az érintett tagállam hatóságai nem gyakorolnak közvetlen ellenőrzést a program felett. Az EBRD – amely nem közösségi intézmény – kiválasztásával a Bizottság a program irányítását az Európai Parlament és az európai ombudsman ellenőrzésén kívül helyezi. A Bizottság ezért különös felelősséggel tartozik a program teljes átláthatóságának és helyes végrehajtásának biztosításáért.

3. 2007. szeptember 11-én az ügyvédi iroda nevében eljáró panaszos az 1049/2001/EK

rendelettel [2] (a továbbiakban: 1049/2001/EK rendelet) összhangban a dokumentumokhoz való nyilvános hozzáférés iránti kérelmet nyújtott be az Európai Bizottsághoz. A panaszos hozzáférést kért „ *az Európai Újjáépítési és Fejlesztési Bank (EBRD) által kezelt Ignalina Nemzetközi Leszerelési Támogatási Alapnak (IIDSF) nyújtott közösségi finanszírozásra vonatkozó hozzájárulási megállapodásokhoz, beleértve az összes mellékletet is"* . A panaszos két egyedi megállapodáshoz való hozzáférést kért; Litvánia uniós csatlakozása előtt kötött hozzájárulási megállapodás és a csatlakozást követő hozzájárulási megállapodás.

4. 2007. szeptember 18-i elektronikus levelében a Bizottság visszaigazolta a panaszos dokumentumokhoz való hozzáférés iránti eredeti kérelmének kézhezvételét, és tájékoztatta arról, hogy az 1049/2001/EK rendeletnek megfelelően 15 munkanapon belül választ fog kapni.

5. 2007. október 11-én, a Bizottság válaszának hiányában a panaszos e-mailt küldött a Bizottságnak, amelyben jelezte, hogy a Bizottság fenti levelében megjelölt határidő lejárt, és hogy „[a] *z 1049/2001/EK rendelet 7. cikkének (4) bekezdésével összhangban ez az üzenet képezi a* **megerősítő** kérelemünket" (kiemelés az eredeti szövegből).

6. 2007. november 6-án a Bizottság tájékoztatta a panaszost, hogy további 15 munkanappal meg kell hosszabbítania a válaszadás határidejét, mivel nem tudta beszerezni a panaszos kérésének megfelelő elemzéséhez és a végleges határozat meghozatalához szükséges összes információt.

7. 2007. november 27-i elektronikus levelében a Bizottság tájékoztatta a panaszost, hogy továbbra sem tud végleges döntést hozni a kérelméről. Pontosította, hogy az 1049/2001 rendelet 4. cikkének (4) bekezdése értelmében konzultálnia kell az EBRD-vel a kért dokumentumok hozzáférhetővé tételéről.

8. 2008. március 4-én a Bizottság válaszolt a panaszos megerősítő kérelmére. Az érintett dokumentumokat először úgy határozta meg, hogy i. Litvánia EU-hoz való csatlakozását megelőzően kelt hozzájárulási megállapodás (a továbbiakban: 2002. évi megállapodás); és ii. csatlakozás utáni hozzájárulási megállapodás (a továbbiakban: 2006. évi megállapodás).

9. A 2002. évi megállapodást illetően a Bizottság kifejtette, hogy az a következőket foglalja magában: a Bizottság és az EBRD közötti levélváltás 2001 januárjától az Európai Közösség IIDSF-re vonatkozó 115 millió EUR összegű kötelezettségvállalásáról; és ii. az Európai Közösség és a kedvezményezett ország között 2002-ben megkötött finanszírozási megállapodás az Európai Közösség IIDSF-hez való 80 millió EUR összegű hozzájárulásáról.

10. A 2006. évi megállapodást illetően a Bizottság kifejtette, hogy az a különleges feltételekből és négy mellékletből áll (I-IV. melléklet).

11. A Bizottság arra a következtetésre jutott, hogy teljes körű hozzáférést lehet biztosítani a 2002. évi megállapodáshoz és a 2006. évi megállapodás II. mellékletéhez. Ugyanakkor csak részleges hozzáférést biztosíthat a 2006. évi megállapodás különleges feltételeihez és IV. mellékletéhez. A 2006. évi megállapodás fennmaradó részeihez való hozzáférést megtagadták.

12. 2008. április 8-án a panaszos panaszt nyújtott be az ombudsmanhoz.

A VIZSGÁLAT TÁRGYA

13. 2008. április 29-én az ombudsman vizsgálatot indított az alábbi állításokkal és állításokkal kapcsolatban:

A Bizottság nem kezelte megfelelően a dokumentumokhoz való hozzáférés iránti kérelmét, és nem válaszolt azokra.

A panaszos azt kérte, hogy a Bizottság:
- hozzáférést biztosít számára a 2002. évi finanszírozási megállapodás 1. mellékletéhez; és
- teljes körű hozzáférést biztosít a 2006. évi megállapodás dokumentumaihoz.

A VIZSGÁLAT

15. 2008. június 29-én az ombudsman felkérte a Bizottságot, hogy nyújtson be véleményt. A Bizottság 2008. július 23-án küldte el véleményét. A Bizottság véleményét észrevételek benyújtására való felkéréssel továbbították a panaszosnak. A panaszos 2008. október 13-án küldte meg észrevételeit.

AZ OMBUDSMAN ELEMZÉSE ÉS KÖVETKEZTETÉSEI

A. Feltételezés, hogy a Bizottság nem kezelte megfelelően a panaszos dokumentumokhoz való hozzáférés iránti kérelmét, és nem válaszolt arra.

Az ombudsmanhoz benyújtott érvek

16. A panaszos azt állította, hogy a Bizottság nem kezelte megfelelően a dokumentumokhoz való hozzáférés iránti kérelmét, és nem válaszolt arra, mivel i. túlzott és indokolatlan késedelmek merültek fel a kérelem Bizottság általi kezelésében; ii. helytelen és hiányos dokumentumokat nyújtott be; és iii. nem tartotta tiszteletben a 2006. évi megállapodással kapcsolatos dokumentumokhoz való hozzáférésre vonatkozó közösségi jogszabályokat. A panaszos kifejtette, hogy 2007. szeptember 11-én nyújtotta be az említett dokumentumokhoz való hozzáférés iránti kérelmét, de a Bizottság csak 2007. szeptember 18-án vette nyilvántartásba. Október 11-én a panaszos megerősítő kérelmet nyújtott be. 2007. november 6-án és 27-én a Bizottság két választ küldött. Csak 2008. március 4-én küldte meg érdemi válaszát. A panaszos úgy vélte, hogy az EBRD-vel folytatott konzultáció indokolatlan és túl hosszadalmas, és ellentmond a C(2001) 3714 bizottsági határozat [3] 5. cikke (5)

bekezdésének. Ezenkívül a Bizottság olyan dokumentumokat nyújtott be, amelyek valójában Szlovákiára, és nem Litvániára vonatkoztak (rossz dokumentum). Ezenkívül a Bizottság nem nyújtotta be a panaszosnak *az Alap szabályzatát* [4] , amely a finanszírozási megállapodás szerves részét képezi (dokumentumok hiányos rendelkezésre bocsátása). Végül a Bizottság helytelenül alkalmazta az 1049/2001/EK rendeletnek a nemzetközi kapcsolatok tekintetében a harmadik felekkel folytatott konzultációra és a közérdek védelmére vonatkozó rendelkezését. Következésképpen nem tartotta tiszteletben a vonatkozó közösségi jogszabályokat.

17. Véleményében a Bizottság először is rámutatott arra, hogy a kért dokumentumok kétoldalúak, a Bizottság és egy harmadik fél által aláírt szerződéses dokumentumok. Mivel a dokumentumok társszerzői, az 1049/2001 rendelet 4. cikkének (4) bekezdése alkalmazandó. Ezenkívül, mivel – amint arra a Bizottság 2008. március 4-i válaszában rámutatott – az EBRD kifejezetten kifogásolta a kért dokumentumok hozzáférhetővé tételét, a Bizottság úgy határozott, hogy elemzi az egyes dokumentumok tartalmát annak értékelése céljából, hogy mely részek tehetők hozzáférhetővé az EBRD jogos érdekeinek sérelme nélkül. Az értékelés során konzultáltak a Bizottság különböző szolgálataival. Ez a megközelítés összhangban volt a C(2001) 3714 bizottsági határozattal. A Bizottság hangsúlyozta továbbá, hogy az EBRD több szuverén állam által létrehozott nemzetközi szervezet, és jogos érdekeinek megsértése elkerülhetetlenül károsítaná az EU és a nemzetközi szervezet közötti kapcsolatokat. Ami a panaszos azon érvét illeti, amely szerint „ *nem talált olyan eltérést a közösségi jog alapján, amely lehetővé tenné a Bizottság számára a jogilag előírt határidők meghosszabbítását* ”, a Bizottság kijelentette, hogy soha nem állította, hogy létezik ilyen eltérés. 2007. november 27-i levelében a Bizottság tájékoztatta a panaszost, hogy nem tudja betartani a határidőt, megindokolta, és elnézést kért. A Bizottság késlekedése nem sértette meg a panaszosnak az 1049/2001/EK rendelet 8. cikkének (3) bekezdésében biztosított azon jogát, hogy keresetet indítson a Bíróság előtt, vagy panaszt tegyen az ombudsmannál, ha az intézmény az előírt határidőn belül nem válaszol, amely elutasító válasznak minősül. A Bizottság arra a következtetésre jutott, hogy az EBRD kifogásai ellenére a további időt arra használta fel, hogy a panaszos számára a lehető legszélesebb körű hozzáférést biztosítson az érintett dokumentumokhoz.

18. Észrevételeiben a panaszos kijelentette, hogy elfogadhatatlan, hogy a Bizottság hét napot vegyen igénybe a kérelmének nyilvántartásba vételéhez. Ezenkívül az 1049/2001 rendelet 7. cikkének (1) bekezdésével ellentétben a Bizottság a nyilvántartásba vételtől számított 15 munkanapon belül nem válaszolt az eredeti kérelemre. Tekintettel arra, hogy a Bizottság azt állította, hogy teljes körű hozzáférést biztosított a 2002. évi megállapodáshoz kapcsolódó dokumentumokhoz, a panaszos úgy véli, hogy ezeket a dokumentumokat a 2006. évi megállapodáshoz kapcsolódó dokumentumoktól elkülönítve kiadhatta volna, elkerülve a 2006. évi megállapodással kapcsolatos, folyamatban lévő konzultációs eljárás által okozott további késedelmet. Függetlenül attól, hogy helyes volt-e konzultációt kezdeni az EBRD-vel, a Bizottságnak a C(2001) 3714 bizottsági határozat 2. cikkével összhangban be kellett volna tartania a kérelem elbírálására rendelkezésre álló 30 munkanapos határidőt. A Bizottság azzal érvelt, hogy a panaszos keresetet nyújthatott volna be a Bírósághoz, vagy panaszt tehetett volna az ombudsmannál. Válaszában a panaszos rámutatott, hogy mind a helyes hivatali magatartásról szóló kódex 19. cikke, mind az 1049/2001/EK rendelet 8. cikkének (1) bekezdése

előírja, hogy: „ *teljes vagy részleges elutasítás esetén az intézmény tájékoztatja a kérelmezőt a rendelkezésére álló jogorvoslati lehetőségekről.* ” A Bizottság azonban nem tájékoztatta a panaszost azonnali jogorvoslati lehetőségeiről. Végül a panaszos kijelentette, hogy a Bizottság három hónappal az előző levelét követően küldte meg végleges válaszát, és hogy az eredeti kérelem benyújtása óta csaknem hat hónap telt el.

Az ombudsman értékelése

A panaszos kérelmének kezelésével kapcsolatos állítólagosan túlzott és indokolatlan késedelmek

19. 2007. szeptember 11-én a panaszos dokumentumokhoz való hozzáférés iránti kérelmet nyújtott be. 2007. szeptember 18-án a Bizottság nyilvántartásba vette a kérelmet, és erről ugyanazon a napon e-mailben tájékoztatta a panaszost.

20. A dokumentumokhoz való hozzáférés iránti alapkérelmek nyilvántartásba vételét illetően az 1049/2001 rendelet 7. cikke a következőképpen rendelkezik:

„ *1. A dokumentumhoz való hozzáférés iránti kérelmet haladéktalanul kezelni kell. A kérelmezőnek átvételi elismervényt kell küldeni* ”.

21. Az ombudsman emlékeztet arra, hogy az 1049/2001/EK rendelet nem állapít meg külön szabályokat a dokumentumokhoz való hozzáférés iránti kérelem nyilvántartásba vételéhez szükséges időre vonatkozóan. Az ombudsman azonban úgy véli, hogy az ilyen kérelmek nyilvántartásba vételében nem szabad indokolatlan késedelmet szenvedni, mivel a kérelmek *haladéktalan* kezelésére vonatkozó fenti kötelezettség célját nem lehetne elérni, ha a Bizottság mérlegelési jogkörrel rendelkezne a kérelem nyilvántartásba vételének időpontjára vonatkozóan. (Ez a mérlegelési jogkör pedig érintené az ilyen kérelem elbírálásának határidejét.) Az ombudsman véleménye szerint a kérelmek haladéktalan kezelésére vonatkozó kötelezettség azt jelenti, hogy a Bizottságnak meg kell szerveznie igazgatási szolgálatait annak biztosítása érdekében, hogy a nyilvántartásba vételre általában legkésőbb a kérelem beérkezését követő első munkanapon kerüljön sor. Tekintettel arra, hogy a Bizottság öt munkanapot vett igénybe a panaszos eredeti kérelmének nyilvántartásba vételéhez, az ombudsman úgy véli, hogy a Bizottság nem tartotta be a fenti kötelezettséget.

22. Ami az alapkérelmek kezelését illeti, az 1049/2001/EK rendelet 7. cikke előírja továbbá, hogy:

„... *Az intézmény a kérelem nyilvántartásba vételétől számított 15 munkanapon belül vagy engedélyezi a kért dokumentumhoz való hozzáférést, és a 10. cikknek megfelelően hozzáférést biztosít az említett határidőn belül, vagy írásbeli válaszban megindokolja a teljes vagy részleges elutasítást. 4. Ha az intézmény nem válaszol az előírt határidőn belül, a kérelmező megerősítő kérelmet nyújthat be.* ”

23. Az ombudsman megjegyzi, hogy a panaszos nem vitatja, hogy a Bizottság az eredeti kérelem nyilvántartásba vételének napjától (2007. szeptember 18.) számított 15 munkanapon

belül nem válaszolt az említett kérelem hallgatólagos elutasításának, és hogy ez a tény feljogosította a panaszost, hogy megerősítő kérelmet nyújtson be.

24. 2007. október 11-én a panaszos megerősítő kérelmet nyújtott be. 2007. október 12-én a Bizottság nyilvántartásba vette, és ugyanezen a napon e-mailben tájékoztatta erről a panaszost. 2007. november 6-án azonban a Bizottság levélben tájékoztatta a panaszost, hogy:

„ *Az Ön pályázatát jelenleg kezelik. Mivel azonban még mindig nem gyűjtöttük össze azokat az elemeket, amelyek szükségesek ahhoz, hogy a végleges határozat meghozatalához megfelelően elemezzük kérését, az előírt határidőn belül nem tudunk válaszolni a megerősítő kérelemre. Ezért ezt az időszakot az 1049/2001/EK rendelet 8. cikkének (2) bekezdésével összhangban további 15 munkanappal meg kell hosszabbítanunk. Az új határidő 2007. november 27-én jár le.* Elnézést kérek minden kellemetlenségért, amit ez a késedelem okozhat.

25. A megerősítő kérelmek tekintetében a 8. cikk (A megerősítő kérelmek feldolgozása) a következőképpen rendelkezik:

„ *1. A megerősítő kérelmet haladéktalanul kezelni kell. Az ilyen kérelem nyilvántartásba vételétől számított 15 munkanapon belül az intézmény vagy engedélyezi a kért dokumentumhoz való hozzáférést, és hozzáférést biztosít [...] 2. Kivételes esetekben, például nagyon hosszú dokumentumra vagy nagyon nagy számú dokumentumra vonatkozó kérelem esetén az (1) bekezdésben előírt határidő 15 munkanappal meghosszabbítható, feltéve, hogy a kérelmezőt előzetesen értesítik, és a részletes indokolást megadják.* ”

26. Az ombudsman véleménye szerint egyértelmű, hogy az 1049/2001/EK rendeletben előírt szoros határidők célja a hozzáférési jog teljes körű tiszteletben tartásának biztosítása. E határidők be nem tartása tehát hivatali visszásságnak minősül. Mivel a panaszos 2007. október 11-én nyújtotta be a megerősítő kérelmet, a Bizottságnak legkésőbb 2007. november 2-án kellett arról határoznia. Azonban csak 2007. november 6-án tájékoztatta a panaszost az eredeti határidő meghosszabbításáról. Az ombudsman megállapítja, hogy bár ez a késedelem korlátozott volt, a Bizottság nem tájékoztatta előzetesen a panaszost a megerősítő kérelmére adandó válasz határidejének meghosszabbításáról.

27. A megerősítő kérelemre adandó válasz határidejének meghosszabbításáról szóló határozatát követően a Bizottságnak legkésőbb 2007. november 27-ig kellett volna határozatot hoznia. 2007. november 27-én azonban a Bizottság a következőket írta a panaszosnak:

„ *(...) a rendelet 8. cikkének (2) bekezdése értelmében 15 munkanappal meghosszabbították az Ön megerősítő kérelmének megválaszolására rendelkezésre álló határidőt. Ez a meghosszabbított határidő ma lejár. Sajnos még mindig nem tudtuk véglegesíteni kérésének elemzését, ezért még nincs abban a helyzetben, hogy végleges választ adhassunk Önnek. Ez különösen annak tudható be, hogy az ügy helyes értékelése érdekében és az 1049/2001/EK rendelet 4. cikkének (4) bekezdésével összhangban konzultáltunk az EBRD-vel a kért dokumentumok hozzáférhetővé tételével kapcsolatos álláspontjukról. Biztosíthatom azonban, hogy minden tőlünk telhetőt megteszünk annak érdekében, hogy a lehető leghamarabb végleges*

választ adjunk Önnek. Sajnálom ezt a további késedelmet, és őszintén elnézést kérek minden kellemetlenségért, amit ez okozhat.

28. Az 1049/2001/EK rendelet 7. és 8. cikkéhez hasonlóan a C(2001) 3714 bizottsági határozat 2. cikke előírja, hogy „ *a Bizottság a kérelem nyilvántartásba vételétől számított tizenöt munkanapon belül válaszol az eredeti és megerősítő hozzáférési kérelmekre. Összetett vagy terjedelmes kérelmek esetében a határidő tizenöt munkanappal meghosszabbítható.* ”

29. Az ombudsman rámutat arra, hogy sem az 1049/2001/EK rendelet, sem a C(2001) 3714 bizottsági határozat nem rendelkezik a dokumentumokhoz való hozzáférés iránti (kezdeti vagy megerősítő) kérelemről szóló határozat már meghosszabbított határidejének további meghosszabbításáról. Mivel a Bizottság két alkalommal meghosszabbította a panaszos megerősítő kérelmére adandó válasz határidejét, az ombudsman megállapítja, hogy a Bizottság nem tartotta tiszteletben sem a rendeletet, sem a fent említett bizottsági határozatot.

30. Ezenkívül az 1049/2001/EK rendelet 8. cikkének (2) bekezdése előírja a Bizottság számára, hogy a határidő meghosszabbításának „ *részletes indokait* ” közölje a kérelmezővel. Ami a fenti rendelkezés értelmében kellően „ *részletes* ” indokolásnak minősül, a releváns körülményektől függően esetről esetre eltérhet. Mindazonáltal az általános megfogalmazásban megfogalmazott egyszerű utalás arra a tényre, hogy a Bizottság „nem *gyűjtötte össze azokat az elemeket , amelyekre szüksége van ahhoz, hogy a végleges határozat meghozatala érdekében megfelelően elemezze [a panaszos] kérelmét* ”, nem felelhet meg a fenti követelménynek. Hasonlóképpen, az a kijelentés, amely szerint a Bizottság „ *még mindig nem tudta véglegesíteni [a panaszos] kérelmének elemzését , és ezért még nincs abban a helyzetben, hogy végleges választ adjon* , [különösen azért], mert az ügy helyes értékelése *érdekében [...] a kért dokumentumok hozzáférhetővé tételével kapcsolatos álláspontjával kapcsolatban konzultált az EBRD-vel* , "nem tudja teljesíteni a fenti kötelezettséget. Az ilyen nyilatkozatok nem tartalmaznak megfelelő elemeket annak felülvizsgálatához, hogy a kiterjesztés indokolt-e az adott esetben. Ehelyett helyénvaló lenne annak magyarázata, hogy a Bizottság miért nem tudta beszerezni a kérelem elemzéséhez szükséges információkat, vagy hogy miért kellett harmadik féllel konzultálni, és miért nem lehetett korábban lezárni a konzultációt. A jelen ügyben az ombudsman úgy véli, hogy a Bizottság nyilatkozatai nem minősülnek az 1049/2001/EK rendelet 8. cikkének (2) bekezdése értelmében vett „ *részletes indokolásnak* ”.

31. Ezenkívül az ombudsman rámutat arra, hogy a C(2001) 3714 bizottsági határozat 5. cikkének (5) bekezdése a következőképpen rendelkezik:

„ *A megkérdezett harmadik fél szerzőjének válaszadási határideje nem lehet rövidebb öt munkanapnál, de lehetővé kell tennie a Bizottság számára, hogy betartsa saját válaszadási határidejét. Amennyiben az előírt határidőn belül nem érkezik válasz, vagy ha a harmadik fél nem azonosítható vagy nem azonosítható, a Bizottság az 1049/2001/EK rendelet 4. cikkében foglalt kivételekre vonatkozó szabályokkal összhangban határoz, figyelembe véve a harmadik fél jogos érdekeit a rendelkezésére álló információk alapján.* ”

32. Nyilvánvaló, hogy a Bizottság nem igazolhatja a dokumentumokhoz való hozzáférés iránti

kérelem késedelmes kezelését azon az alapon, hogy harmadik felekkel kell konzultálnia. Mivel a Bizottság nem adott végleges választ a panaszos 2007. október 11-i megerősítő kérelmére, 2008. március 4-ig, azaz majdnem öt hónappal annak benyújtását követően, az ombudsman megállapítja, hogy a Bizottság nem tartotta tiszteletben az 1049/2001/EK rendeletnek a dokumentumokhoz való hozzáférés iránti kérelmek gyors kezelésére vonatkozó rendelkezéseit.

33. Általánosabban az ombudsman megállapítja, hogy az alábbiakban ismertetett okok miatt túlzott és indokolatlan késedelmek voltak a panaszos dokumentumokhoz való hozzáférés iránti kérelmének Bizottság általi kezelésében. Különösen úgy véli, hogy a Bizottság:
- megsértette az 1049/2001/EK rendelet 7. cikkét azáltal, hogy öt munkanapot vett igénybe a panaszos eredeti kérelmének nyilvántartásba vételére;
- megsértette az 1049/2001/EK rendelet 8. cikkét azáltal, hogy nem tájékoztatta előzetesen a panaszost a megerősítő kérelemre adandó válasz határidejének meghosszabbításáról;
- ellentmondott az 1049/2001/EK rendelet fenti két cikkének, mivel meghosszabbította a megerősítő kérelemre vonatkozó határozathozatal már meghosszabbított határidejét;
- megsértette az 1049/2001/EK rendelet 8. cikkének (2) bekezdését, mivel nem indokolta meg részletesen a határidők meghosszabbítását; és hogy az
- csak 2008. március 4-én, azaz csaknem öt hónappal később nyújtotta be végleges válaszát a panaszos 2007. október 11-i megerősítő kérelmére.

34. Ebben az összefüggésben az ombudsman a 3697/2006/PB. sz. panaszra hivatkozik, amely hasonló körülményekre vonatkozott. A panaszt lezáró határozatában továbbá hivatali visszásságokat állapított meg azzal kapcsolatban, hogy a Bizottság nem tartotta be a fenti rendelkezéseket. Ezért 2007. október 22-i határozatában releváns kritikai és további megjegyzéseket tett. 2009. január 19-én kelt levelében a Bizottság válaszolt az ombudsmannak a 3697/2006/PB. sz. panaszra vonatkozó kritikai és további észrevételeivel kapcsolatban. Válaszában kifejtette, hogy a dokumentumokhoz való hozzáférés iránti kérelmeket általában a kézhezvételkor vagy a kézhezvételt követő első munkanapon veszik nyilvántartásba, és a nyilvántartásba vétel bármilyen késedelme csak kivételes körülményekre vezethető vissza. A Bizottság egyetértett az ombudsmannal abban, hogy a dokumentumokhoz való hozzáférés kérelmezőjét tájékoztatni kell a válaszadási határidő meghosszabbításáról, mielőtt ténylegesen lejárna. Végül abban is egyetértett, hogy az érintett felperesnek részletesebb magyarázatot kell adnia a határidő meghosszabbításának okaira vonatkozóan.

35. Tekintettel a Bizottság által az ombudsman által a 3697/2006/PB. sz. panasz tárgyában hozott határozatában tett észrevételekre adott válaszra, amely elérhető az ombudsman honlapján, és amely a fent megállapított hiányosságokat követően történt, az ombudsman bízik abban, hogy a Bizottság a dokumentumokhoz való hozzáférés iránti jövőbeli kérelmeket a válaszban említett gyakorlatnak megfelelően fogja kezelni. E körülményekre tekintettel az ombudsman nem tartja szükségesnek kritikai észrevétel kiadását a fenti 33. pontban tett megállapításaival kapcsolatban.

A helytelen dokumentumok rendelkezésre bocsátása

36. A panaszos szerint a Bizottság benyújtotta a Finanszírozási Memorandum (a finanszírozási

megállapodáshoz kapcsolódó általános feltételek) A. mellékletét, amely Szlovákia kormányát nevezi meg kedvezményezettnek. A panaszos kérése azonban Litvániára vonatkozott. Véleményében a Bizottság sajnálatát fejezte ki e pontatlanság miatt. Rámutatott azonban arra, hogy a szóban forgó dokumentum az általános feltételeket felsoroló egységes dokumentum. Tartalma változatlan marad, függetlenül a fogadó országtól. A panaszos megjegyezte, hogy a fenti magyarázatok ellenére még nem kapta meg a megfelelő dokumentumokat.

37. Az ombudsman megjegyzi, hogy 2009. október 23-án a Bizottság külön kérésére elküldte neki a Litvániával kötött finanszírozási megállapodásokra vonatkozó általános feltételek egy példányát [5] . Kifejtette továbbá, hogy mivel ez a dokumentum a standard finanszírozási megállapodások általános feltételeit tartalmazza, Litvánia és Szlovákia esetében ugyanezek a feltételek. Hozzátette, hogy a panaszos rendelkezésére bocsátotta a Szlovákiára vonatkozó dokumentumot, mivel a Litvániára vonatkozó dokumentum A. melléklete hiányos, azaz a 7. oldal hiányzott, és nem létezik elektronikus változat. Hangsúlyozta, hogy a szlovák és litván változatok között az egyetlen különbség a dokumentum első sorában szereplő „átvevő" meghatározása volt. Tekintettel e dokumentum rendelkezésre bocsátására és a fenti magyarázatokra, az ombudsman úgy véli, hogy a Bizottság megtette a megfelelő lépéseket a panasz e vonatkozásának rendezésére.

A dokumentumok hiányos rendelkezésre bocsátása

38. A panaszos rámutat, hogy 2008. március 4-i válaszában a Bizottság azt állította, hogy teljes körű hozzáférést biztosított a 2002. évi megállapodáshoz. Ez utóbbi tartalmazza a különleges feltételeket (C. melléklet), amelyek egy kiegészítő mellékletre, *az Alap szabályaira* hivatkoznak. A panaszos azonban nem kapott tájékoztatást *az Alap szabályairól* . A Bizottság ezért nem biztosított teljes körű hozzáférést a kért dokumentumokhoz. Véleményében a Bizottság kifejtette, hogy úgy ítélte meg, hogy az *alap szabályaihoz való hozzáférés kérdését a* 2006. évi megállapodáshoz való hozzáférés iránti kérelemre adott válasza szabályozza. Mivel a 2006. évi megállapodás különleges feltételeihez való teljes körű hozzáférést kifejezetten elutasították, a panaszos tévesen állapította meg, hogy a Bizottság először hallgatólagosan engedélyezte a hozzáférést, majd kifejezetten megtagadta *az alap szabályaihoz való* hozzáférést.

39. Az ombudsman megjegyzi, hogy 2008. március 4-i válaszában a Bizottság kijelentette, hogy a 2002. évi megállapodás a következőkből állt:
- levélváltás a Bizottság és az EBRD között 2001 januárjától az Európai Közösség IIDSF-re vonatkozó 115 millió EUR összegű kötelezettségvállalásáról; és
- az Európai Közösség és a kedvezményezett ország között 2002-ben megkötött finanszírozási megállapodás az Európai Közösség IIDSF alaphoz való 80 millió EUR összegű hozzájárulásáról.

A Bizottság teljes körű hozzáférést biztosított ezekhez a dokumentumokhoz.

40. Az ombudsman megjegyzi továbbá, hogy ugyanebben a válaszban a Bizottság a 2006. évi megállapodást a Bizottság és az EBRD között 2006-ban aláírt kétoldalú szerződéses dokumentumként határozta meg. A szerződés egy nemzetközi szervezettel kötött szabványos

hozzájárulási megállapodáson alapul, amely nyilvánosan elérhető az interneten [6] . A különleges feltételek, amelyekre a panaszos hivatkozott, az egyedi megállapodásokra jellemző változókat tartalmazó egységes szövegen alapulnak. Mivel „ *a felek által elfogadott különleges feltételeket és az EBRD-re vonatkozó konkrét információkat tartalmaz* ", és mivel az EBRD jellegéből adódóan megtagadta a dokumentumhoz való hozzáférést, a Bizottság „a *nyilvánosságra hozatal megtagadását részesítette előnyben* ".

41. A fentiekre tekintettel az ombudsman úgy értelmezi a panaszos érvét, hogy a Bizottság tévesen állította, hogy *teljes* körű hozzáférést biztosított a 2002. évi megállapodáshoz, mivel nem biztosított hozzáférést az *Alap* szabályaihoz, amely egyértelműen az említett megállapodás részét képezi. Az ombudsman úgy véli, hogy ez az érv nem megalapozatlan, feltételezve, hogy *az Alap szabályai* , amelyekhez nem biztosítottak hozzáférést, a 2002. évi megállapodás részének tekintendők. Úgy tűnik azonban, hogy a Bizottság azzal érvel, hogy az *Alap szabályaihoz való nyilvános hozzáférés kérdését a* 2006. évi megállapodáshoz való hozzáférés iránti kérelem vizsgálata során kezelték, mivel az említett szabályok mind a 2002. évi, mind a 2006. évi megállapodás részét képezik. A panaszos hozzáférés iránti kérelmére adott válasz kétségtelenül egyértelműbb lehetett volna ebben a tekintetben, de mivel az ombudsman az alábbiakban részletesebben megvizsgálja a hozzáférés lényegi aspektusát, nem tartja szükségesnek az ügy e vonatkozásának további vizsgálatát.

A 2006. évi megállapodással kapcsolatos dokumentumokhoz való hozzáférésre vonatkozó közösségi jogszabályok be nem tartása

42. A panaszos azzal érvelt, hogy a Bizottság nem volt köteles konzultálni az EBRD-vel, mivel a 2006. évi megállapodást és annak valamennyi mellékletét a Bizottság írta, és ezek közül néhányat a Bizottság készített. Az 1049/2001/EK rendelet értelmében ugyanis csak akkor van szükség konzultációra, ha az érintett dokumentum harmadik féltől származik, vagy azt egy harmadik fél írta. Mivel a különös feltételek tekintetében nem ez a helyzet, a Bizottság nem tartotta tiszteletben a közösségi jogszabályok vonatkozó rendelkezéseit. Továbbá függetlenül attól, hogy a Bizottság helyesen konzultált-e az EBRD-vel, a Bizottság tévesen hivatkozott az 1049/2001 rendelet 4. cikkének (1) bekezdésében előírt kivételre, nevezetesen arra, hogy a 2006. évi megállapodás hozzáférhetővé tétele sértené a közérdek védelmét a nemzetközi kapcsolatok tekintetében. Megkérdőjelezhető továbbá a Bizottság azon érve, amely szerint a nyilvánosságra hozatal csökkentené az EBRD hajlandóságát az Európai Közösséggel való együttműködésre, és sértené a Közösség stratégiáját e nemzetközi szervhez fűződő kapcsolataiban. Az EBRD olyan nemzetközi szervezet, amelynek a létrehozásáról szóló megállapodás értelmében szorosan együtt kell működnie a tagjaival, beleértve az Európai Közösséget is.

43. Véleményében a Bizottság elismerte, hogy szolgálatai kidolgozták a különleges feltételeket és a II. mellékletet (amelyekhez teljes körű hozzáférést biztosítottak). Rámutatott azonban arra, hogy a fennmaradó dokumentumok az EBRD-től származnak. Kijelentette továbbá, hogy a különleges feltételek az EBRD-vel folytatott tárgyalások eredményét tükrözik, és a szerződő felek megállapodásából állnak. Az EBRD tehát a szerződéses megállapodás társszerzője. A Bizottság ezért úgy ítélte meg, hogy az EBRD-nek az 1049/2001/EK rendelet értelmében joga

van a konzultációhoz. Ezenkívül maga a panaszos is elismerte, hogy *az Alap szabályzata* az EBRD által készített dokumentum. Ami a közérdek védelmét illeti, a Bizottság azzal érvelt, hogy az EBRD az Európai Közösség fontos partnere. Számos országban együttműködnek, hozzájárulnak a gazdasági fejlődéshez, és a Közösség nevében programokat irányítanak. A vele való kapcsolatok a kölcsönös bizalmon és együttműködésen alapulnak. Ellentétes lenne ezekkel az elvekkel, és káros lenne az EBRD-vel fenntartott kapcsolatokra nézve, ha a Bizottság dokumentumokat hozna nyilvánosságra, figyelmen kívül hagyva az előbbi akaratát. Az 1049/2001/EK rendelet 4. cikkének (1) bekezdésében előírt kivétel bevezetésével a közösségi jogalkotó jelezte, hogy figyelembe kell venni a harmadik felek véleményét. A Bizottság úgy véli, hogy az EBRD jobb helyzetben van annak értékeléséhez, hogy az EBRD-től származó vagy általa társszerző dokumentumok hozzáférhetővé tétele sértené-e jogos érdekeit.

44. A konzultációval kapcsolatban az ombudsman először is megjegyzi, hogy az 1049/2001/EK rendelet 4. cikkének (4) bekezdése (Kivételek) a következőképpen rendelkezik:

„ 4. A harmadik féltől származó dokumentumok tekintetében az intézmény konzultál a harmadik féllel annak megállapítása céljából, hogy alkalmazható-e az (1) vagy (2) bekezdés szerinti kivétel, kivéve, ha egyértelmű, hogy a dokumentum nyilvánosságra hozható vagy nem tehető közzé. ”

E tekintetben az ombudsman rámutat arra, hogy a közösségi intézmények kötelesek konzultálni harmadik felekkel, amennyiben harmadik fél dokumentumaihoz való hozzáférés iránti kérelem érkezik, kivéve, ha az intézmény számára egyértelmű, hogy biztosítani kell-e a hozzáférést, vagy sem. Továbbá, még ha a kért dokumentum szigorúan véve nem is harmadik fél dokumentuma, az ombudsman nem érti, hogy a közösségi intézmények az ilyen dokumentumokhoz való hozzáférés iránti kérelem kezelése során miért nem konzultálhatnak más szervekkel a kérelem saját értékelése tekintetében az 1049/2001/EK rendelet 4. cikke (4) bekezdésének szigorú alkalmazása nélkül. Az ilyen konzultáció minden bizonnyal növelné annak lehetőségét, hogy a közösségi intézmények, beleértve a Bizottságot is, objektívebb véleményt tudjanak adni az 1049/2001/EK rendelet 4. cikkének (4) bekezdésében előírt kivétel alkalmazhatóságának értékelése során. Az ombudsman megjegyzi azonban, hogy az ilyen lehetséges konzultációk nem használhatók fel a Bizottság döntéshozatali eljárásában bekövetkező késedelmek igazolására.

45. A fenti megfontolásokra tekintettel az ombudsman megállapítja, hogy a Bizottság nem sértette meg az 1049/2001/EK rendeletet, amikor konzultált az EBRD-vel a 2006. évi megállapodás esetleges nyilvánosságra hozataláról.

46. A közérdek nemzetközi kapcsolatok tekintetében történő védelmét illetően az ombudsman megjegyzi, hogy az 1049/2001/EK rendelet 4. cikkének (1) bekezdése (Kivételek) a következőképpen rendelkezik:

„ 1. Az intézmények megtagadják a dokumentumhoz való hozzáférést, ha a közzététel veszélyeztetné a következők védelmét:

a) közérdek a következők tekintetében:

... – a Közösség vagy valamely tagállam nemzetközi kapcsolatai [...]. ”

47. Az ombudsman megjegyzi, hogy az 1049/2001/EK rendelet 4. cikke (1) bekezdésének a) pontjában előírt kivételeket kötelezően fogalmazták meg. Ezért az intézmények kötelesek megtagadni a kivételek valamelyikének hatálya alá tartozó dokumentumokhoz való hozzáférést, amint a vonatkozó körülmények fennállnak [7] . Az ombudsman megjegyzi továbbá, hogy a Bizottság széles mérlegelési jogkörrel rendelkezik a hozzáférést megtagadó, *többek között* a nemzetközi kapcsolatokhoz fűződő közérdek védelme alapján hozott határozattal [8] . Következésképpen a felülvizsgálat terjedelmének ebben az összefüggésben annak vizsgálatára kell korlátozódnia, hogy tiszteletben tartották-e az eljárási szabályokat és az indokolási kötelezettséget, hogy a tényeket pontosan közölték-e, és hogy nyilvánvaló mérlegelési hiba történt-e, vagy hatáskörrel való visszaélés történt-e [9] . Ami az indokolási kötelezettséget illeti, az ombudsman emlékeztet arra, hogy bár az érintett intézmény feladata minden egyes esetben bizonyítani, hogy azok a dokumentumok, amelyekhez hozzáférést kérnek, valóban az 1049/2001 rendeletben felsorolt kivételek hatálya alá tartoznak, lehetséges, hogy lehetetlen indokolni az egyes dokumentumok bizalmas jellegének szükségességét anélkül, hogy nyilvánosságra hoznák a dokumentum tartalmát, és ezáltal megfosztanák a kivételt a céljától [10] .

48. A fentiekre tekintettel az ombudsman megjegyzi, hogy 2008. március 4-i válaszában a Bizottság kifejtette, hogy:

„ *Az érintett kétoldalú megállapodás fennmaradó részei (azaz az I. és III. melléklet, valamint a különleges feltételek és a IV. melléklet nyilvánosságra nem hozott részei) nem hozhatók nyilvánosságra, mivel azok a felek által megállapított különleges feltételekre vonatkoznak, és az EBRD-re vonatkozó konkrét információkat tartalmaznak. E részek nyilvánosságra hozatala egyértelműen sértené az Európai Közösségnek az EBRD-vel való kapcsolatát, mivel ez utóbbi kifejezetten ellenzi a nyilvánosságra hozatalt. Valójában egyrészt csökkentené az EBRD hajlandóságát az Európai Közösséggel való együttműködésre, másrészt sértené a Közösség stratégiáját e nemzetközi szervhez fűződő kapcsolataiban. Ez nemcsak a jelenlegi megállapodásokat érintené, hanem az [* EBRD-vel] hasonló kérdésekről szóló jövőbeli tárgyalásokba is *beleavatkozhat. Ezenkívül negatív hatást gyakorolna a Közösség harmadik országokkal fennálló kapcsolataira is, ahol az EBRD közösségi alapok támogatásával működik. Ezen okok miatt az érintett részek szabadon bocsátása súlyosan érintené mind az EBRD-vel, mind az érintett harmadik országokkal fennálló jelenlegi és jövőbeli kapcsolatokat, aláásva ezáltal a közérdek védelmét az EK mindkét szereplővel fenntartott nemzetközi kapcsolatai tekintetében.* ”

49. A fenti körülményekre tekintettel az ombudsman úgy véli, hogy a Bizottság kellően pontos magyarázatot adott a kért dokumentumhoz való hozzáférés megtagadásának kifogásolt elutasítására. Az ombudsman továbbá megállapítja, hogy a Bizottság, miután konzultált az EBRD-vel, és tájékoztatást kapott arról, hogy ez utóbbi kifejezetten ellenzi a nyilvánosságra hozatalt [11] , helyesen állapította meg, hogy a 2006. évi megállapodás nyilvánosságra hozatala valóban veszélyeztetheti a közérdek védelmét az EBRD-vel fennálló nemzetközi

kapcsolatai tekintetében. Végül a megtámadott határozat nem tartalmaz nyilvánvaló mérlegelési hibát a nemzetközi kapcsolatokra vonatkozó közérdek védelme tekintetében.

50. A fenti okok miatt az ombudsman megállapítja, hogy a Bizottság helyesen alkalmazta az 1049/2001/EK rendelet vonatkozó rendelkezéseit az EBRD-vel folytatott konzultációk és a közérdek nemzetközi kapcsolatok tekintetében történő védelme tekintetében. Az ombudsman ezért nem állapít meg megfelelő hivatali visszásságot.

51. A fentiek összességére tekintettel az ombudsman nem állapít meg hivatali visszásságot a panaszosnak a helytelen és hiányos dokumentumok rendelkezésre bocsátásával, a harmadik felekkel folytatott konzultációra vonatkozó közösségi jogszabályok be nem tartásával vagy a közérdek nemzetközi kapcsolatok tekintetében történő védelmével kapcsolatos érveivel kapcsolatban. Következésképpen a panaszos állításának nem lehet helyt adni.

C. Következtetések

Az ombudsman az e panaszra vonatkozó vizsgálatai alapján és a határozatának 33. pontjában foglaltak szerint több hiányosságot tárt fel a panaszos dokumentumokhoz való hozzáférés iránti kérelmének Bizottság általi eljárásjogi kezelésében. Rendes körülmények között az ilyen hiányosságok azonosítása arra késztette volna az ombudsmant, hogy kritikus észrevételt tegyen.

Tekintettel azonban a Bizottság által az ombudsmannak a 3697/2006/PB. sz. panaszról szóló határozatában tett észrevételekre adott válaszára, amely a jelen határozatban feltárt hiányosságokat követően történt, az ombudsman bízik abban, hogy a Bizottság a dokumentumokhoz való hozzáférés iránti jövőbeli kérelmeket a válaszban említett gyakorlatnak megfelelően fogja kezelni. E körülményekre tekintettel az ombudsman a jelen ügyben nem tartja szükségesnek, hogy a határozat 33. pontjában foglalt megállapításaival kapcsolatban kritikai észrevételt tegyen.

A panaszost és a Bizottságot tájékoztatni fogják erről a döntésről.

P. Nikiforos DIAMANDOUROS

Kelt Strasbourgban, 2009. december 2-án.

[1] A 2006. december 13-i 1995/2006/EK, Euratom tanácsi rendelettel módosított, az Európai Közösségek általános költségvetésére alkalmazandó költségvetési rendeletről szóló, 2002. június 25-i 1605/2002/EK, Euratom tanácsi rendelet.

[2] Az Európai Parlament, a Tanács és a Bizottság dokumentumaihoz való nyilvános hozzáférésről szóló, 2001. május 30-i 1049/2001/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet (HL

L 145., 43. o.).

[3] Az Európai Parlament, a Tanács és a Bizottság dokumentumaihoz való nyilvános hozzáférésről szóló, 2001. május 30-i 1049/2001/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet alkalmazásáról szóló, 2001. december 5-i bizottsági határozat (az értesítés a C(2001) 3714. számú dokumentummal történt) (HL L 345., 94. o.).

[4] A finanszírozási megállapodás C. mellékletének különös rendelkezései szerint.

[5] Amelynek másolatát e határozattal együtt továbbítják a panaszosnak.

[6] A EuropeAid Együttműködési Hivatal honlapján (http://ec.europa.eu/europeaid/index_en.htm) [Link].

[7] Lásd a T-110/03. sz., *Sison kontra Tanács ügyben hozott* ítélet (EBHT 2005., II-1429. o.) 51. pontját.

[8] Lásd a T-110/03. sz., *Sison kontra Tanács ügyben hozott ítélet* 46. pontját.

[9] Lásd a T-110/03. sz., *Sison kontra Tanács ügyben hozott ítélet* 47. pontját (az Elsőfokú Bíróság felülvizsgálati jogköréről).

[10] Lásd a T-110/03. sz., *Sison kontra Tanács ügyben hozott ítélet* 60. pontját.

[11] Az ombudsman egyetért a Bizottság azon megállapításával, hogy az EBRD jobb helyzetben volt annak értékeléséhez, hogy közzé kell-e tenni az EBRD-től származó vagy általa társszerző dokumentumok hozzáférhetővé tételét, vagy hogy ez sértené-e jogos érdekeit.